

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11Csp/203/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120251053
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:6120251053.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - Petržalka, IČO: 35724803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava - Petržalka, IČO: 53255739 p r o t i žalovanej: S. W., I.. XX.X.XXXX, Z. L. XXX, o zaplatenie 3.000 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Žalobca n e m á nárok na náhradu trov konania a žalovanej súd nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobca podal 24.2.2020 návrh na vydanie platobného rozkazu na Okresný súd Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania. Žiadal ním, aby žalovaná bola zaviazaná zaplatiť mu neuhradenú istinu úveru 3.000 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne z uvedenej sumy od 18.12.2018 do zaplatenia. Nárok odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa a.s. uzatvorila XX.XX.XXXX so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá má všetky povinné náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Keďže žalovaná neplnila splátky v stanovených termínoch, podaním z 23.11.2017 vyhlásil veriteľ mimoriadnu splatnosť úveru k 22.11.2017. Pohľadávka voči žalovanej predstavovala 5.112,78 Eur a pozostávala z istiny vo výške 3.041,75 Eur, riadneho úroku vo výške 1.803,66 Eur a úroku z omeškania vo výške 267,37 Eur. Na základe zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX bola táto pohľadávka postúpená žalobcovi, predmetom žaloby je len časť nedoplatku na istine úveru vo výške 3.000 Eur.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz, ktorý sa nepodarilo doručiť žalovanej. Tá má v registri obyvateľov stále evidovaný trvalý pobyt v L. XXX, kde je neznáma. Negatívna bola jej lustrácia v ZVJS a Sociálnej poisťovni, preto Okresný súd Banská Bystrica postupom podľa § 10 ods. 3 resp. § 13 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní vec postúpil tunajšiemu súdu, čím zákon bol zrušený platobný rozkaz. Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prešove žalovaná od 15.11.2015 bola vyradená z evidencie uchádzačov o zamestnanie z dôvodu odchodu do členského štátu EÚ. Obecný úrad L. potvrdil, že žalovaná sa v ich obci nezdržiava a uviedol, že miesto jej pobytu im nie je známe. Súd preto postupoval podľa § 116 ods. 2 CSP a zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 25.1.2021. Uplynutím 15 dní tak nastala fikcia o doručení žaloby žalovanej.

3. Na pojednávanie konané 21.5.2021 sa žalovaná nedostavila, pričom súd doručoval jej predvolanie na jej adresu uvedenú v registri obyvateľov, ako to vyplýva z § 116 ods. 3 CSP, kde si zásielku nevyzdvihla, preto 13.4.2021 bola vrátená súdu, takže uvedeného dňa platí fikcia o jej doručení s poukazom na § 112

CSP. Svoju neúčast žalovaná neospravedlnila, boli preto splnené zákonné podmienky pre uskutočnenie pojednávania.

4. Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami žalobcu, zmluvou o splátkovom úvere zo dňa XX.XX.XXXX, Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, Všeobecnými obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne a.s., Obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne a.s. pre poskytovania úverov, výzvami zo dňa 5.10.2017, 12.9.2018, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 23.11.2017, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018 a jej prílohou, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

5. Dňa XX.XX.XXXX bola uzavretá písomná zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom. Hneď v časti I. bode 1 sú uvedené základné podmienky a to nasledovne: výška úveru - 3.200 Eur; druh úveru - spotrebný úver na čokoľvek; úroková sadzba - fixná do splatnosti, 18,90% p.a. v deň uzatvorenia zmluvy, v ktorej je zohľadnená zľava z úrokovej sadzby vo výške a za podmienok uvedených vo zverejnení; výška splátky a splatnosť - 64,80 Eur mesačne k 20.dňu v mesiaci; splatnosť prvej splátky 20.12.2014; počet splátok 108; konečná splatnosť úveru 20.11.2023; uvedený je aj účet pre poskytnutie úveru; RPMN - 22,20%; priemerná RPMN -16,81%; celková čiastka spojená s úverom 6997,28 Eur; vymenované sú predpoklady použité na výpočet RPMN a konštatuje sa, že banka nevyžaduje poistenie.

6. V bode 10 tejto časti zmluvy sa uvádza, že v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky.

7. V odseku II. Zmluvy sú konkretizované poplatky a to za upomienku 25 Eur, za poistenie úveru 2,19 Eur v pravidelných splátkach v periodicite a termíne splátok úveru.

8. Časť II. Zmluvy sa týka súhlasu žalovanej s poistením úveru v rozsahu rozšíreného súboru poistenia.

9. V záverečných ustanoveniach (bod III.) v bode 3 je obsiahnuté vyhlásenie dlžníka, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, úverové podmienky, sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

10. Žalovaná podpísala aj Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, v nich je konkretizovaná doba trvania zmluvy ako doba určitá na dobu úverového vzťahu až do vysporiadania všetkých záväzkov, ktoré vznikli na základe alebo v súvislosti s úverom a konštatuje sa v nich aj to, že na získanie tohto úveru za ponúkaných podmienok sa nevyžaduje poistenie.

11. Žalovaná úver nesplácala riadne a včas. Podľa výpisu z jej úverového účtu úplne ho prestala splácať už 20.2.2016, potom zaplatila 29.6.2016 sumu 87,23 Eur a následne už neplatila nič okrem sumy 9,18 Eur, ktorú zaplatila 6.1.2017, ktorá suma však bola započítaná na úroky z omeškania. Preto Slovenská sporiteľňa a.s. listom z 5.10.2017 oznámila žalovanej, že je v omeškaní so splátkami ku dňu 5.10.2017 vo výške 1222,72 Eur a vyzvala ju na jej úhradu do 15 dní od doručenia, v opačnom prípade ju upozornila na oprávnenie banky vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

12. Suma 1222,72 Eur predstavujúca omeškané splátky znamená, že žalovaná dlhovala v čase 5.10.2017 celých 18 splátok, čo by znamenalo, že bola v omeškaní už so splátkou splatnou 20.4.2016.

13. Žalovaná dlžné splátky nezaplatila, preto Slovenská sporiteľňa a.s. listom z 23.11.2017 oznámila žalovanej, že vyhlásila ku dňu 22.11.2017 mimoriadnu splatnosť pohľadávky, ktorú vyčíslila na 4.210,16 Eur a vyzvala žalovanú na jej úhradu v lehote 15 dní.

14. Ďalším listom z 12.9.2018 Slovenská sporiteľňa a.s. vyzvala opätovne žalovanú na úhradu jej dlhu z predmetnej úverovej zmluvy vo výške 4.845,52 Eur a upozornila ju na právo postúpiť pohľadávku tretej osobe. To následne aj realizovala zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1056/2018/CE zo dňa 17.12.2018, ktorej predmetom bola aj pohľadávka Slovenskej sporiteľne a.s. z predmetnej zmluvy v celkovej výške 5.112,78 Eur, z ktorej istina činila 3.041,75 Eur. Vyplýva to z prílohy k tejto zmluve, kde je uvedený aj

dátum poslednej úhrady žalovanej 6.1.2017. Postupca oznámil žalovanej toto postúpenie pohľadávky listom zo dňa 3.1.2019.

15. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy t.j. v znení účinnom od 1.9.2014 do 31.12.2014. Keďže nepochybne uvedená zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, súd má povinnosť ex offa v 1.rade sa zaoberať tým, či uplatnená pohľadávka nie je premlčaná.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

18. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>> tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahraďiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

21. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>>najsôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. V danom prípade došlo k predčasnemu zosplatneniu úveru s poukazom na § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Premlčanie je preto potrebné posúdiť podľa § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka.

23. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

24. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>>), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

25. V § 103 vete druhej Občianskeho zákonníka je jasne uvedené, že premlčacia doba plynie od zročnosti nesplnenej splátky. Účelom tohto ustanovenia je, aby veriteľ pri omeškani dlžníka nebol pasívny a aby včas využil svoje právo na zosplatnenie úveru. Súd zastáva názor, že premlčacia doba, podľa § 103 Občianskeho zákonníka pri predčasnom zosplatnení úveru plynie už od omeškania prvej splátky, čo vyplýva z viacerých súdnych rozhodnutí. Ide napr. o rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 16Co/95/2018 zo dňa 13.9.2018, Krajského súdu v Trnave 26Co/276/2017 zo dňa 23.10.2018, Krajského súdu v Prešove 6Co/26/2017 zo dňa 28.6.2018, Krajského súdu v Trenčíne 27Co/315/2017 zo dňa 27.2.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici 16Co/34/2018 zo dňa 18.10.2018, Krajského súdu v Trnave 26Co/176/2017 zo dňa 26.3.2018, ale aj Krajského súdu v Prešove 3Co/111/2019 zo dňa

4.2.2020, 19Co/110/2019 zo dňa 23.1.2020, 20Co/90/2019 zo dňa 29.10.2019, 10Co/51/2019 zo dňa 19.12.2019, Krajského súdu v Trnave 25Co/163/2019 zo dňa 14.1.2020 a Krajského súdu v Banskej Bystrici 14Co/166/2019 zo dňa 5.11.2019, 11Co/162/2019 zo dňa 24.10.2019 a Krajského súdu v Prešove 12CoCsp 39/2020 zo dňa 29.4.2021.

26. Súd zdôrazňuje, že zosplatneniu predchádzala výzva na úhradu dlžných splátok z 5.10.2017, ktorá predstavovala zákonnú podmienku pre platné zosplatnenie spotrebiteľského úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V liste o zosplatnení úveru sa neuvádza kvôli ktorej omeškanej splátke bolo využité toto právo a súd nesúhlasí s tým, aby dodatočne žalobca (nie veriteľ, ktorý právo uplatnil) uvádzal, ktorá nezaplatená splátka bola relevantná pre zosplatnenie úveru a aby si tým prispôboval začiatok plynutia premlčacej doby. Je potrebné zosplatnenie úveru posúdiť v kontexte s výzvou z 5.10.2017, v ktorej sa uvádzajú omeškané splátky vo výške 1222,72 Eur, čo je celých 18 splátok a to znamená, že žalovaná sa dostala do omeškania už so splátkou splatnou 20.4.2016. Trojročná premlčacia doba začala plynúť od 21.4.2016 a uplynula 21.4.2019. Žaloba bola podaná až 24.2.2020 a preto súd zastáva názor, že pohľadávka je premlčaná. Súd pri tejto úvahe považuje za potrebné poukázať na to, že § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je potrebné považovať za špeciálne ustanovenie týkajúce sa len spotrebiteľských zmlúv, ktoré má prednosť pre všeobecnou právnu úpravu v § 565 Občianskeho zákonníka. Preto je prakticky nerealizovateľné to, aby veriteľ právo na zosplatnenie úveru využil v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka do zročnosti najbližšej splátky, je to vylúčené pre ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého veriteľ môže toto právo využiť až pri minimálne trojmesačnom omeškaní splátky. Z toho dôvodu nemožno súhlasiť s názorom žalobcu, že k zosplatneniu úveru došlo kvôli splátke splatnej 20.11.2017, teda tej, ktorá bezprostredne predchádzala zosplatneniu úveru. Zosplatiť úver totiž nebolo možné kvôli spomínanej splátke z 20.11.2017, pretože podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka muselo ísť o nezaplatenú splátku minimálne v trojmesačnom omeškaní, čo pri spomínanej splátke splnené nebolo.

27. Navyše súd dodáva, že napriek výzve súdu žalobca nepreukázal, že by jeho právny predchodca postupoval s riadnou odbornou starostlivosťou pri poskytnutí úveru žalovanej, keďže nepreukázal, že by vôbec zisťoval jej rodinný stav, príjem a výdavky a že by si tieto aj overoval. Na výzvu súdu totiž uviedol, že podľa jeho interných informácií príjem žalovanej činil 300 Eur. Nevedel však vysvetliť o aké informácie ide a predovšetkým nepreukázal výšku príjmu žalovanej. Na výzvu súdu síce pripojil výpis z úverového registra, ktorý však pre súd nemá potrebnú výpovednú hodnotu. Je totiž z neho zrejmé, že týka sa len úverovej zaťaženia žalovanej vo vzťahu k tomu istému veriteľovi, teda Slovenskej sporiteľni a.s. a nejde o výpis z registra klientskych informácií, ktorý by obsahoval údaje o úveroch žalovanej aj od iných inštitúcií. Navyše žalobcom predložený výpis z úverového registra nepreukazuje, že by jeho právny predchodca zisťoval úvery žalovanej pred uzavretím predmetnej zmluvy o úvere, ktorá je z 13.11.2014, nakoľko v tomto výpise je uvedený aj ďalší, teda neskorší úver z 11.11.2015.

28. Súd pripomína, že zákonodarca jasne uložil veriteľovi povinnosť zistiť sociálnoekonomickú situáciu spotrebiteľa, teda žalovaného, čo znamená povinnosť zistiť nielen jeho príjem, ale aj pravidelné výdavky. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je totiž kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo totiž zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť, ale aj overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný zistiť objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Odborná starostlivosť totiž predpokladá, že údaje ktoré dlžník veriteľovi uvedie, si veriteľ aj overí. Tieto závery napokon vyplývajú aj z rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-449/13 (Consumer Finance SA proti Ingrid Bakkaus a ďalší) zo dňa 18.12.2014, keď európsky súd uviedol, že poskytovateľ úveru nesie dôkazné bremeno ohľadom posúdenia úveryschopnosti spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, pričom na informácie podané len spotrebiteľom sa môže spoliehať len vtedy, ak sú dostatočné a podložené dokladmi. Tieto závery napokon vyplývajú aj z nálezu Ústavného súdu ČR III.ÚS 4129/18 zo dňa 26.2.2019 a rozsudkov Najvyššieho súdu ČR 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25.7.2018 a 33Cdo/201/2018 zo dňa 20.3.2019.

29. Podľa súdu teda nastala zákonná fikcia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 2 vety druhej a tretej zákona č. 129/2010 Z.z.

30. Právny vzťah medzi stranami je totiž potrebné posúdiť aj podľa zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy t.j. v danom prípade v znení účinnom od 1.9.2014 do 31.12.2014.

31. Podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=01.09.2014>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=01.09.2014>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=01.09.2014>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

32. Vychádzajúc z vyššie uvedených záverov žalovaná by teda mala vrátiť žalobcovi len sumu čerpaného úveru bez akýchkoľvek poplatkov a úrokov t.j. 3.200 Eur a keďže zaplatila doposiaľ 1.061,82 Eur jej dlh predstavuje sumu 2.138,18 Eur.

33. Zároveň však súd vychádzal zo záveru o nemožnosti predčasného zosplatnenia úveru a to s poukazom na § 11 ods. 2 vety prvú zákona č. 129/2010 Z.z. po zohľadnení zásady „a minori ad maius“ vzhľadom na to, že dospel k záveru o hrubom porušení povinnosti veriteľa v súvislosti so zisťovaním a preverovaním schopnosti žalovanej splácať úver. Z toho dôvodu bolo nutné aplikovať aj vetu prvú citovaného zákonného ustanovenia. Súd preto predčasné zosplatnenie úveru vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon veriteľa pre rozpor so zákonom, teda citovaným zákonným ustanovením a to s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka.

34. V kontexte s vyššie uvedeným právnym záverom súd preto posudzoval aj platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018 v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia spomínanej zmluvy.

35. Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými
a/ ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky a
b/ prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

36. V danom prípade splatnosť úveru podľa zmluvy má nastať až 20.11.2023 a keďže súd vyhodnotil predčasné zosplatnenie úveru ako absolútne neplatný právny úkon znamená to, že v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok nebol úver splatný a preto spomínaná zmluva o postúpení pohľadávok je v rozpore s týmto zákonným ustanovením a teda je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Znamená to nedostatok vecnej aktívnej legitímácie žalobcu v tomto spore.

37. Pokiaľ ide o návrh žalobcu na prerušenie konania, tento návrh bol na pojednávaní vzatý späť vzhľadom na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. PL.ÚS 5/2021 zo dňa 12.5.2021, ktorým návrh Okresného súdu Martin o súlade § 54a Občianskeho zákonníka s Ústavou SR bol odmietnutý.

38. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v spore v celom rozsahu neúspešný a preto nárok na náhradu trov konania mu nevznikol, na rozdiel od úspešnej žalovanej, ktorej však preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.